

[Statsministeren.]

for vor økonomi vil forme sig sådan, at vi i 1963 kan nå en forøgelse af den samlede eksport og dermed en forbedring af handelsbalancen og betalingsbalancen. Den økonomiske politik har ydet sit væsentlige bidrag hertil ved at mindske presset på importen og skulle også i det kommende år kunne give den støtte til eksporterhvervene, som en roligere bevægelse i omkostningsniveauet vil være.

Et andet stort spørgsmål i dette folketingsår er jordlovgivningen. Der forestår endnu en debat herom i morgen, og jeg skal derfor indskrænke mig til at understrege regeringens ønske om, at de tre resterende lovforslag — de tre lovforslag, der fortsat skal behandles i folketingsudvalget sommeren igennem og først kommer til endelig vedtagelse i september — kan gennemføres i bredere enighed og med et resultat, der åbner mulighed for et nyttigt samarbejde med kommunerne.

Må jeg sige, at det efter min opfattelse ikke er nogen tilfældighed, at det netop har været helhedsløsningen og jordlovgivningen, der har præget dette folketingsår. Disse to grupper af foranstaltninger er naturligvis forskellige, og de sætter ind på vidt forskellige områder i samfundslivet, men de har det tilfælles, at de er udsprunget af de samme problemer, problemer, som er skabt af de senere års hurtige økonomiske udvikling: for det første vanskeligheden ved at tilvejebringe og fastholde balance mellem væksten i indkomsten og væksten i produktionen. For det andet de problemer, der vedrører anvendelse af jorden, anvendelse af den danske jord til beboelse — altså byggeri, boligbyggeri — til erhverv og til rekreative formål, alt dette, som den voldsomme vækst i bysamfundene har givet næring til. Endelig for det tredje landbrugets problemer, som jo præger både helhedsløsningen og jordlovgivningen.

De åbenlyse vanskeligheder, det danske landbrugserhverv har stået og fortsat står over for, samtidig med at andre erhverv har haft en stærk fremgang, har tydeligere end før vist behovet for en tilpasning af landbrugserhvervet og antallet af brug til de nutidige betingelser for produktion

og afsætning. Med den nye lovgivning om adgang til samdrift af landbrugsejendomme er der åbnet mulighed for en tilpasning. Man må med agtpågivenhed følge, hvorledes de nye bestemmelser vil blive anvendt ude i det praktiske liv, og vi må være indstillet på i den fremtidige politik at handle i fortsættelse af det, vi nu gør efter de indhøstede erfaringer.

Det gælder om alle de spørgsmål, jeg her har nævnt, indkomstpoltik, jordlovgivning og landbrugspolitik, at det til dels er nye problemer, som vi alle står over for med en vis usikkerhed, og hvor vi også i de kommende år må prøve os frem i håb om at nå en mere præcis vurdering af de nye muligheder for økonomisk politik. Jeg vil på ingen måde bagatellisere vanskelighederne, men jeg vil minde om, hvad der alt for ofte glemmes i den løbende debat, at de problemer, vi bakser med, er udsprunget af en almindelig vestlig højkonjunktur, en vestlig højkonjunktur, der samtidig på godt og på ondt også er en dansk konjunktur. Vi har i de senest forløbne år kunnet løse væsentlige sociale problemer; og den tilpasning af dansk industri til friere samhandelsforhold, som mange frygtede virkningerne af, har kunnet gennemføres uden uoverkommelige vanskeligheder.

Ikke mindst er det et fundamentalt gode, at vi har overvundet arbejdsløshedens værste udslag.

Betragter vi de 10 år, der er forløbet under den nye grundlov, som det jo er nærliggende at kaste et blik over i disse dage, er der for mig ingen tvivl om, at den afgørende forskel på 1952-53 og 1962-63 er, at vi dengang intenst drøftede arbejdsløsheden og midlerne imod den, mens vi i dag er fordybet i de problemer, højkonjunktoren har skabt. Den politiske strid er måske ikke mindre om de sidste end om de første problemer, men selve det forhold, at debatten har fået denne drejning, må være en kilde til i hvert fald nogen tilfredshed.

Den konservative ordfører, det ærede medlem hr. Poul Møller, citerede i går min seneste mandagskronik i Aktuelt og spørger om, hvad jeg mener med et bestemt udtryk i den — jeg siger noget i retning af, at også statsminister nr. 4 måske lod sig eks-